

at man mulig inden tredie Behandling kunde forenes om et Forslag, der skal være blevet antydet af den ærede Ordfører, og som skulde gaae ud paa — jeg har ikke selv hørt det, da jeg var fraværende under Mødets Begyndelse — at man specielt for dette Tilfælde bestemte andre Afsoningsregler end dem, der ellers komme til Anvendelse. Jeg skal erklære, at jeg ikke vil gaae ind paa et saadant Forslag. Jeg vilde ansee det for meget urigtigt paa en saadan Maade at opstille særegne Regler for Afsoningen af Bøder i et enkelt Forhold, medens man i mangfoldige andre Forhold, og det navnlig i Forhold, som ere nær beslægtede med det her omhandlede, ikke kender til saadanne Regler. Det vil dog være aldeles urimeligt, om man vilde opstille andre Regler for Afsoningen af Bøder, der ere idømte for Politiovertrædelser i Kjøbenhavn, end dem, der gjælde for Afsoningen af Bøder for de samme Politiovertrædelser udenfor Kjøbenhavn. Hvorledes vilde man kunne forsvare at reise en saadan Forffjel i Straffen for de forskjellige Borgere for de samme Lovovertrædelser? Det er soleklart, at det vilde være urimeligt, og det forbauser mig, at der har kunnet være Tale om et saadant Forslag fra den ærede Ordførers Side.

Jeg skal endnu kun tillade mig et Par Ord med Hensyn til Forslaget under Nr. 32. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) frasalbt dette Forslag til Fordeel for det under Nr. 31 stillede. Hans Motivering deraf var ikke meget lang, men jeg lagde sært Mærke til den. Den gik ud paa, at Forslaget under Nr. 32 ikke var affattet saa korrekt som det under Nr. 31. De tre Forslagsstillere havde, forinden Forhandlingerne idag begyndte, ikke afholdt nogensomhelst Conference angaaende, hvorledes de skulde stille sig til dette Forslag, og jeg maa derfor tilstaae, at denne Udtalelse af det ærede Medlem overraste mig noget. Jeg gjorde mig da Umage for at opdage de Fortrin, som Forslaget Nr. 31 skulde have fremfor Nr. 32, men jeg maa tilstaae, at jeg har kunnet finde flere Mangler ved Forslaget Nr. 31, og at jeg paa den anden Side ikke har kunnet finde dem, som man har antydet ved Nr. 32. Hvad disse sidste Mang-

ler angaaer, skulde de gaae ud paa, at der ved dette Forslag var givet Politiet en for stor Myndighed til vilkaarligt at afgjøre, naar det skulde straffe ind, og dernæst, at det var utydeligt affattet, idet det ikke var sagt, efter hvis Opfordring det var, at Politiet skulde hve sin Bistand. Nu træffer det sig imidlertid saa uheldigt med Hensyn til disse angivne Mangler, at Forslaget under Nr. 32 ikke i disse Henseender stiller sig fra det under Nr. 31. Det er ikke i Forslaget nærmere bestemt, hvad der skal forstaaes ved „Ufred eller Tumult“, og det maa altsaa være Politiet, der — naturligvis under sit Ansvar — skal afgjøre dette, men det Samme er Tilfældet med Forslaget under Nr. 31. Heller ikke er der sagt i Nr. 31, efter hvis Opfordring Politiet skal hve Bistand, men Begyndelsen af Forslaget Nr. 32 indeholder, som det sees, det Selvsamme, som det første Punktum af Forslaget Nr. 31; det lyder nemlig saaledes: „Ved offentlige Forsamlinger skal Politiet hve sin Bistand til at opretholde Orden“; der er alene i Forslaget Nr. 31 tilføjet: „under aaben Himmel.“ Er altsaa det første Punktum i Nr. 32 utydeligt, maa ogsaa det første Punktum i Nr. 31 være det. Der er derimod ganske vist den Forffjel mellem Forslagene under Nr. 31 og 32, at der i det første er fastholdt en Forffjel mellem Forsamlinger under aaben Himmel og i Huus, og det er altsaa derpaa, man skal henvende sin Opmærksomhed. Spørgsmaalet er da, om der er tilstrækkelig Grund til at fastholde en saadan Forffjel. Nu er der af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2dte Valgkreds (Liebe) med fuldkommen Føie gjort opmærksom paa, at Henviisningen til Grundlovens § 93 ikke her har Noget at gjøre; thi der er ikke ved noget af disse Forslag Tale om at ophæve — det kunde der selvfølgelig ikke være Spørgsmaal om — men heller ikke Tale om at træffe en Bestemmelse, der kunde siges at gaae imod Grundlovens § 93. Den Forffjel, som Grundlovens § 93 opstiller mellem Forsamlinger under aaben Himmel og i Huus, røres ikke i mindste Maade ved disse Forslag; der er Ingen, der tænker paa at udvise den Forffjel, at Forsamlinger under aaben Himmel kunne forbydes, medens Forsamlinger under Tag ikke kunne